

Krúdyt idézve

Jóssikerült hétvégi program a Göcsej vendéglőben

Hogy milyen lehetett a századelő vendéglőjének hangulata? Milyenek voltak a vendégek? Pergessük vissza egy kicsit az időgépet, s kukucskáljunk be egy kiskocsmába.

★

A tisztaságra, az izléses, hangulatos berendezésre nem érdemes figyelmet vesztegetni. Ez evidencia egy magára valamit adó kocsmárosnál. A tiszta, szépen vasalt abrosz, s a terítést díszítő más kiegészítők, már valami...

No nézd, ott a sarokasztalnál megjelent az első törzsvendég.

És itt a társa! Ha lehet, most elcsipünk valamit a beszélgetésükből. Csak annyit, ami a muzikaszón áthallatszik.

— Főúr! Pörköltet! Meg egy krigli sör!

A másik közben feledhetetlen szerelméről szaval. Őt nem zavarja a nagyhangú. Furcsa ábrándos tekintetével, gyönyörű baritonjával nem lehet nehéz dolga a nőknél.

Persze, ki tudja? Sok mindent beszélnek róla. Nevezzük hát el Különcnek őt.

— Azon a gondolás éjszakán, Velencében... — na tessék, megint egy szerelem! — A hölgyet, istenem, Florentinnak hívták... (Még hogy a nők pletykásak!) — Mit csináljon az ember, ha nagyon únja az életét? — kérdi minden átmenet nélkül.

— Kevesebb bort kell innia — adja a tanácsot társa.

— A szerelem az... a nők gyengesége...

— A férfiak ostobaságát csak a nők gyengesége múlja felül — hagyja rá amaz. — Ön talán hisz a nőkben?

— Egyetlen nő volt az életben — fogja suttogóra hangját, majd szenvedélyesen felizzik: — Egy bolond vidéki úr megszöktette!

— Tudja mit? Az a bolond vidéki én voltam! De tőlem is megszökött! Most megeszem őt. Amolyan tüzes vérű volt... szarvascomb, gesztenyével. Friss, idei gesztenyével. Remdeljük meg hát!

— Főúr!

— Három évet volt a feleségem, most váltunk a nyáron — közli a pincér szenvtelenül.

★

Igy volt? Talán Krúdy Gyulától kellene megkérdezni. Ezt tették pénteken este a Zalaegerszegi Göcsej vendéglőben a Zalaegerszegi Állandó Színház művészei is. Őt idézték a novelláiból összeállított beszédfüzérrel. Nem is akárhogyan, a telt házat képező vendégsereg nagy meglepedésére. Egy mai magyar vendéglőben. Kár, hogy csak egyetlen esté-re.

A főúr — stílusosan — a Krúdy-leveshez kívánt jóétvágyat. Aztán a tányérhúshoz, s más valódi, Krúdi-korabeli ételekhez. A vendéglőnek nem ez volt az első kellemes szellemidézése. Tartottak már itt Mátyás korabeli vacsoraestet is. Meg az igazít felidéző Göcseji Lakodalmast. Amint ígérték, lesz következő is.

László Mária